

flere kommuner, bl.a. i Region Hovedstaden, hvor der jo er en høj grad af mobilitet, fordi de geografiske forskelle er så små, påtager sig en del af det boligsociale ansvar, er vi helt overbeviste om, at det vil bidrage til, at problemerne med den meget store koncentration af bolig-sociale problemer, vi har i de boligområder, man med en vis ret kan kalde ghettoer i dag, vil kunne mindskes. Der skal man selvfølgelig ikke gribe til at tvangsferne nogen – hverken den ene eller den anden – men bruge boligpolitikken aktivt.

Kl. 22:16

Formanden:

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. René Christensen.

Kl. 22:16

René Christensen (DF):

Ja, men forslaget lægger op til en del »skal«-bestemmelser på børneområdet, altså at familierne skal gøre dette, og at børnene skal deltage. Hvorfor så ikke føre det videre her? For tit og ofte er det jo ikke barnets skyld, at barnet er dårligt integreret. Tit og ofte er det jo forældrene, der ikke har magtet at integrere deres barn i forhold til deres kultur, sprog og andre barrierer, også job f.eks.

Hvorfor så ikke tage skridtet fuldt ud og sige: Jamen der er familier, som er så dårligt integreret i deres boligområder, at vi nu fjerner dem? Det er ikke sikkert, der lige er plads til dem oppe i Rungsted Kyst, hvis det er dér, man gerne vil sende dem hen, men det kunne så være andre steder i den samme kommune, hvor det kunne være praktisk, fordi der er familier, der måske giver store problemer for både omgivelserne og dem selv. Kunne man ikke forestille sig, at det kunne være en del af det her?

Kl. 22:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:17

Mette Frederiksen (S):

Det grundlag, hvorpå man diskuterer, deler vi ikke. Når ordføreren fra Dansk Folkeparti betoner, at det er forældrenes skyld og forældrenes ansvar, at integrationen ikke er lykkedes, er vi faktisk ikke enige.

Det er altid en fejlslutning at tro, at sociale problemer alene kan henføres til, hvordan en familie opfører sig, eller hvordan en familie tackler de udfordringer, en familie står over for. Der er altid behov for, at man med kritiske øjne ser

på, hvordan samfundet fungerer og danner rammen omkring vores familiers liv.

Jeg tror, at det vil være nyttigt for den videre diskussion om integration i Danmark, at alle på Christiansborg påtager sig en del af ansvaret for, at integrationen af vores flygtninge og indvandrere ikke er lykkedes så godt, som man kunne håbe på og ønske sig.

Kl. 22:18

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 22:18

Vivi Kier (KF):

Tak. Det er jo ved at være sent på aftenen, men jeg prøvede virkelig at lytte godt efter ordføreren tale. Jeg må sige, at da jeg stod på talerstolen og nævnte nogle af de her problemer – jeg kunne ikke helt læse, hvad der stod – så synes jeg godt nok, at jeg skarpt fik at vide, at det her drejede sig om udsatte børn og ikke om børn, der ikke havde et sprog, eller om børn, der måske var opvokset i en indvandrerfamilie. Men nu synes jeg alligevel, at fru Mette Frederiksen igen og igen taler om udsatte børn, der ikke har et sprog, udsatte børn, der ikke kan dansk, og om integration. Og så må jeg spørge, om fru Mette Frederiksen opfatter mennesker med anden etnisk baggrund som udsatte mennesker.

Kl. 22:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 22:19

Mette Frederiksen (S):

Nej, det gør Mette Frederiksen ikke, og det gør Socialdemokratiet og SF heller ikke. Men omvendt vil det være frygtelig naivt at indtage det standpunkt, at man har de samme muligheder, som alle andre har, hvis man i dag bor og lever i Danmark uden at kunne det danske sprog. Det har man nemlig ikke.

Hvis man er barn, vokser op i Danmark og møder ved skolestart uden at kunne tale et alderssvarende dansk, så er man bagud på point. Hvis børn med etnisk minoritetsbaggrund først skal til at bruge børnehaveklasse, 1. klasse og måske 2. klasse og 3. klasse på at lære dansk, så vil jeg love den konservative ordfører én ting, og det er, at de danske elever spurter forbi dem. Det er derfor, det er så vigtigt for os i både SF og Socialdemokratiet, at vores børn møder den første skoledag med nogenlunde de samme forudsætninger, og her spiller sproget en helt central rolle.